

Berajot 7: Bendición de los tres (zimmún)

Mishná 1

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

שְׁלֹשָׁה שָׂאֲכָלוּ בְּאֶחָד, חֵיבִין לְזִמּוּן. אֲכַל דְּמַאי, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן
שֶׁנִּפְּלָה תְרוּמָתוֹ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְּדוּ, וְהַשְּׂמֵשׁ שָׂאֲכַל בְּזֵית,
וְהַכּוֹתִי, מְזַמְּנִין עֲלֵיהֶם. אֲכַל אֲכַל מִבֵּל, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִפְּלָה
תְרוּמָתוֹ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְּדוּ, וְהַשְּׂמֵשׁ שָׂאֲכַל פְּחוֹת
מִבְּזֵית, וְהַנְּכָרִי, אֵין מְזַמְּנִין עֲלֵיהֶם:

B.) Glosario

gentil	נְכָרִי	siervo, mesero	שְׂמֵשׁ	tres	שְׁלֹשָׁה
		la cantidad de una oliva	כְּזֵית	comer	אֲכַל
		samaritano (Reyes II 17)	כּוֹתִי	invitar	זָמַן

Zimmún

BENDIGAMOS AL (DIO) QUE COMIMOS
DE LO SUYO.

El líder invita:
Nevarej (Elohenu)
sheajalnu mish-shel-ló.

נְבָרֵךְ (אֱלֹהֵינוּ)
שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ.

BENDITO (EL DIO) QUE COMIMOS DE
LOS SUYO Y DE SU BONDAD MAGNA
VIVIMOS.

Los comensales responden:
Baruj (Elohenu) sheajalnu
mish-shel-ló uvtuvó
haggadol jayínu.

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאֲכַלְנוּ
מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל חַיֵּינוּ.

BENDITO (EL DIO) QUE COMIMOS DE
LOS SUYO Y DE SU BONDAD MAGNA
VIVIMOS. BENDITO EL Y BENDITO SU
NOMBRE Y BENDITA SU MEMORIA POR
SIEMPRE JAMÁS.

El líder contesta:
Baruj (Elohenu) sheajalnu
mish-shel-ló uvtuvó haggadol
jayínu. Baruj Hu uvaruj Shemó
uvaruj zijró le'olmé 'ad.

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאֲכַלְנוּ
מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל
חַיֵּינוּ. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ
וּבָרוּךְ זְכוֹרוֹ לְעוֹלָמֵי עַד.

Orden de los diezmos en la Torá

Nombre	Medida del diezmo	Receptor	En qué año se da	Dinim
Terumá Guedolá	<i>Deoraitá</i> : un grano exime a todo el producto. <i>Derrabanán</i> : 1/40-1/60 del producto	Kohanim	1, 2, 3, 4, 5, 6	Es consumida por los Kohanim en estado de pureza. Hoy en día, en que no hay pureza, se deja pudrir parte del producto (de acuerdo al din deoraitá)
Ma'aser Rishón	Un décimo	Leviim	1, 2, 3, 4, 5, 6	A pesar de estar destinada para los Leviim, una vez se separa la trumat ma'aser puede ser consumida por cualquiera.
Terumat Ma'aser	Un décimo del Ma'aser Rishón	Kohanim	1, 2, 3, 4, 5, 6	Como la terumá gedolá
Ma'aser Shení	Un décimo de lo que resta	Dueños	1, 2, 4, 5	Se separa y se consume (o su equivalente en moneda) en Jerusalén durante las fiestas. Hoy en día se redime con una moneda y se puede vender y consumir normalmente.
Ma'aser 'Aní	Un décimo de lo que resta	Pobres	3, 6	Cualquier persona puede comerlo, aún en estado de impureza

	Año 1	Año 2	Año 3	Año 4	Año 5	Año 6	Shemitá
T. Gedolá	X	X	X	X	X	X	
M. Rishón	X	X	X	X	X	X	
T. Ma'aser	X	X	X	X	X	X	
M. Shení	X	X		X	X		
M. 'Aní			X			X	

C.) Análisis estructural

שלשה שאכלו כאחד, חיבין לזמן. (caso normativo)

אכל דמאי, ומעשר ראשון שנטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והשמש שאכל כזית, והכותי - מזמנין עליהם.

Casos excepcionales en los que todavía se hace el zimmún

	<i>definición</i>	<i>la ley</i>	<i>la razón</i>
דמאי	Productos agrícolas de un 'am haaretz cuyo estatus no se conoce (Da mai "¿Qué es esto?"). Los sabios prohibieron comer de él hasta que se diezme de él.	Así no se haya separado diezmo de él se hace el zimmún sobre éste y no se considera una mitzvá que proviene de una trasgresión.	La mayoría de los 'amé haaretz separan el diezmo.
ומעשר ראשון שנטלה תרומתו	Producto del que se separó terumat ma'aser pero no se separó terumá guedolá. Es decir que el leví separó su parte antes de que se hubiese sacado la terumá guedolá.	Así no se haya separado terumá guedolá, aún así hacemos el zimmún sobre esta.	Dado que el Leví se adelantó y separó su parte antes de que el producto necesitase separar su terumá guedolá.
מעשר שני והקדש שנפדו	Ma'aser Shení que no puede ser traído directamente a Jerusalén requiere ser redimido en moneda. Si esto pasa, se ha de añadir un cuarto del valor (jómesh-el quinto) del objeto (kéren). Lo mismo con propiedad consagrada al templo.	Así cuando se redimió este producto no se agregó el jómesh, es posible hacer zimmún sobre él.	Dar o no el jómesh no restringe el uso del kéren.
שמש שאכל כזית	el criado que sirve a los comensales	a pesar de que no está sentado con ellos, si comió lo suficiente, puede hacer el zimmún con ellos	A través de lo que come, fija su comida con los demás.
הכותי	samaritano	eran más estrictos en unas mitzvot por lo tanto se pueden añadir	

אבל אכל טבל, ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו, והשמש שאכל פחות מכזית, והנכרי- אין מזמנין עליהם:

Casos excepcionales en los que no se hace el zimmún

	<i>definición</i>	<i>la ley</i>	<i>la razón</i>
טבל	Se tiene la certeza de que no se ha separado ningún diezmo.	Incluso derrabanán todo tipo de tével no se hace zimmún sobre él	está prohibido comer tével derrabanán
מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו	Producto del que se separó terumat ma'aser pero no se separó terumá gedolá. Es decir que el leví separó su parte después de la separación del grano, cuando ya éste necesita que se separe de él terumá gedolá	Aunque se haya separado de éste terumat ma'aser no se puede hacer el zimmún sobre él.	Ya que el Leví se adelantó y separó el ma'aser rishón antes de que se hubiese separado terumá gedolá pero después de que el producto había contraído la obligación de separar este diezmo.
מעשר שני והקדש שלא נפדו	La redención del ma'aser shení no se hizo de manera adecuada, por ejemplo, con una moneda sin sello o redimiendo hekdesch con tierra.	Aunque se hayan redimido, esto no fue hecho de manera adecuada, por lo tanto no se hace zimmún.	Ma'aser shení y hekdeshot deben ser redimidos de manera especial.
השמש שאכל פחות מכזית	Comió menos de la cantidad que lo obliga a decir birkat hamazón.		
הנכרי	Un gentil que se ha circuncidado pero no ha hecho inmersión	Así haya hecho todo el proceso de conversión excepto la inmersión, no se hace el zimmún con él.	Hasta que no haga su inmersión no es considerado judío por la halajá.

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 5.2

שלשה שאכלו פת כאחד חייבין לברך ברכת הזימון קודם ברכת המזון, ואי זו היא ברכת הזימון אם היו האוכלים משלשה עד עשרה מברך אחד מהם ואומר נברך שאכלנו משלו והכל עונין ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, והוא חוזר ומברך ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

Mishné Torá, Hiljot Berajot 1.19-20

19 כל האוכל דבר האסור בין בזדון בין בשגגה אינו מברך עליו לא בתחלה ולא בסוף, כיצד הרי שאכל טבל של דבריהם או שאכל מעשר ראשון שלא נטלו תרומותיו או מעשר שני והקדש שלא נפדו כהלכתן אינו מברך, ואין צריך לומר אם אכל נבלות וטרפות או שתה יין נסך וכיוצא בו. השגת הראב"ד כל האוכל דבר האסור כו' עד לא בתחלה ולא בסוף עד סוף הפרק. כתב הראב"ד ז"ל

א"א טעה בזה טעות גדולה שלא אמרו שאין מצרכין אלא שאין מזמנין עליהם לומר שאין להם השיבות קציעות הואיל ואוכלין דבר האסור והוא כעין אכילת פירות שאין להם קציע לזימון אבל צרכה תחלה וסוף למה לא יצרכו הואיל ונהגו עכ"ל.

20 אבל אם אכל דמאי אע"פ שאינו ראוי אלא לעניים או מעשר ראשון שנטלה תרומתו אע"פ שלא ניטל ממנו חשבון תרומה גדולה והוא שהקדימו בשבלין או מעשר שני והקדש שנפדו אע"פ שלא נתן את החומש, הרי זה מברך תחלה וסוף וכן כל כיוצא בהן.

Mishná 2

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

נָשִׁים וְעֲבָדִים וְקִטְנִים, אֵין מְזַמְנִין עֲלֵיהֶם. עַד כַּמָּה מְזַמְנִין, עַד כַּזַּיִת. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, עַד כַּבִּיצָה:

B.) Glosario

hasta la medida de una aceituna (0.025-0.05 litro)	עד כזית 2 כזית=כביצה	menores	קטנים	mujeres	נשים
hasta la medida de un huevo (0.05-0.1 litro)	עד כביצה	invitar, hacer la bendición de los tres	(זמן)	esclavos	עבדים

C.) Análisis estructural

[תנא קמא] נשים ועבדים וקטנים, אין מזמנין עליהם.
עד כמה מזמנין, עד כזית.

רבי יהודה אומר: עד כביצה;

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 5.1, 7-8

1 נשים ועבדים חייבין בברכת המזון, וספק יש בדבר אם הן חייבין מן התורה לפי שאין קבוע לה זמן או אינם חייבין מן התורה, לפיכך אין מוציאין את הגדולים ידי חובתן, אבל הקטנים חייבין בברכת המזון מדברי סופרים כדי לחנכן במצות. 7 נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהן אבל מזמנין לעצמן, ולא תהא חבורה של נשים ועבדים וקטנים מפני הפריצות, אבל נשים מזמנות לעצמן או עבדים לעצמן ובלבד שלא יזמנו בשם, קטן היודע למי מברכין מזמנין עליו ואע"פ שהוא כבן שבע או כבן שמונה, ומצטרף בין למנין שלשה בין למנין עשרה לזמן עליו, והעכו"ם אין מזמנין עליו. 8 אין מזמנין אלא על מי שאכל כזית פת ולמעלה, שבעה שאכלו פת ושלושה אכלו עמהן ירק או ציר וכיוצא בהן מצטרפין לזמן בשם, והוא שיהיה המברך מאוכלי הפת, אבל ששה שאכלו פת וארבעה ירק אין מצטרפין עד שיהיו אוכלי הפת רוב הניכר, במה דברים אמורים בעשרה, אבל

בשלשה צריך שיאכלו כל אחד ואחד מהן כזית פת ואח"כ מזמנין.

Mishná 3

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

ביצד מזמנין? בשלשה אומר "נברך". בשלשה והוא, אומר "ברכו". בעשרה, אומר "נברך לאלהינו". בעשרה והוא, אומר "ברכו". אחד עשרה ואחד עשרה רבוא. במאה אומר, "נברך ליי אלהינו" במאה והוא, אומר "ברכו". באלף, אומר "נברך ליי אלהינו אלהי ישראל". באלף והוא, אומר "ברכו". ברבוא, אומר, "נברך ליי אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו". ברבוא והוא, אומר "ברכו". כענין שהוא מברך, כך ענין אחריו, "ברוך יי אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו". רבי יוסי הגלילי אומר, לפי רב הקהל הן מברכין, שנאמר (תהלים סח) במקהלות ברכו אלהים, יי ממקור ישראל. אומר רבי עקיבא, מה פצינו בבית הכנסת אחד מרבין ואחד מועטין אומר, "ברכו את יי". רבי ישמעאל אומר, "ברכו את יי המברך":

B.) Glosario

muy pequeñas	מועטין	bendigan (imp)	ברכו	diez personas	עשרה
		muy grandes	מרובין	diez mil	רבוא

C.) Análisis estructural

כיצד מזמנין?

[רבי עקיבא]

בשלשה אומר "נברך". בשלשה והוא, אומר "ברכו". בעשרה, אומר "נברך לאלהינו". בעשרה והוא, אומר "ברכו". אחד עשרה ואחד עשרה רבוא.

[רבי יוסי הגלילי]

במאה אומר, "נברך ליי אלהינו" במאה והוא, אומר "ברכו". באלף, אומר "נברך ליי אלהינו אלהי ישראל". באלף והוא, אומר "ברכו". ברבוא, אומר, "נברך ליי אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו". ברבוא והוא, אומר "ברכו". כענין שהוא מברך, כך ענין אחריו, "ברוך יי אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו".

רבי יוסי הגלילי אומר, לפי רב הקהל הן מברכין, שנאמר (תהלים סח) במקהלות ברכו אלהים, יי ממקור ישראל.

אמר רבי עקיבא, מה מצינו בבית הכנסת אחד מרבין ואחד מועטין אומר, "ברכו את יי".
רבי ישמעאל אומר, "ברכו את יי המברך":

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 5.2

שלשה שאכלו פת כאחד חייבין לברך ברכת הזימון קודם ברכת המזון, ואי זו היא ברכת הזימון אם היו האוכלים משלשה עד עשרה מברך אחד מהם ואומר נברך שאכלנו משלו והכל עונין ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, והוא חוזר ומברך ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

Mishná 4

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

שְׁלֹשָׁה שָׂאֵכְלוּ כְּאַחַד, אֵינָן רְשָׁאִין לְחַלֵּק וְכֵן אַרְבָּעָה, וְכֵן חֲמִישָׁה. שְׁשָׁה
נִחְלָקִין, עַד עֶשְׂרֵה. וְעֶשְׂרֵה אֵינָן נִחְלָקִין, עַד שִׁיהִיו עֶשְׂרִים:

B.) Glosario

seis	שְׁשָׁה	cuatro	אַרְבָּעָה	estar autorizado	רְשָׁאִין
diez	עֶשְׂרֵה	cinco	חֲמִישָׁה	dividirse	לְחַלֵּק

C.) Análisis estructural

שלשה שאכלו כאחד, אינן רשאין לחלק,
וכן ארבעה,
וכן חמשה.

ששה נחלקין, עד עשרה.

ועשרה אינן נחלקין, עד שיהיו עשרים:

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 5.10

שלשה שאכלו כאחד אינן רשאין ליחלק, וכן ארבעה וכן חמשה, וששה יש להם ליחלק עד עשרה, מעשרה ולמעלה אינם רשאים ליחלק עד עשרים, שכל זמן שיחלקו ותהיה ברכת הזימון לכל חלק וחלק כזימון הכל יש להם ליחלק.

Mishná 5

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

שְׁתֵּי חֲבוּרוֹת שֶׁהָיוּ אוֹכְלוֹת בְּבֵית אֶחָד, בְּזֶמַן שֶׁמִּקְצַתָּן רוֹאִין אֶלֶּוּ אֶת אֵלֶּוּ הָרִי אֵלֶּוּ
מִצְטַרְפִּין לְזִמּוֹן. וְאִם לֹאוּ, אֵלֶּוּ מְזַמְנִין לְעִצְמָן, וְאֵלֶּוּ מְזַמְנִין לְעִצְמָן. אֵין מְבָרְכִין עַל
הַיֵּין עַד שֶׁיִּתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחַכְמִים אוֹמְרִים, מְבָרְכִין:

B.) Glosario

vino	יֵין	para sí	לְעִצְמָן	grupo	חֲבוּרָה
agua	מַיִם	juntarse	לְהִצְטַרֵּף	una parte	מִקְצַתָּן

C.) Análisis estructural

שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד:
בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו, הרי אלו מצטרפין לזמון.
ואם לאו, אלו מזמנין לעצמן, ואלו מזמנין לעצמן.

אין מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים, דברי רבי אליעזר.
וחכמים אומרים, מברכין:

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 5.12

שתי חבורות שהיו אוכלין בבית אחד, בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו מצטרפין לזימון אחד, ואם לאו אלו מזמנין לעצמן ואלו מזמנין לעצמן, ואם יש שמש אחד ביניהם שהוא הולך ומשמש מחבורה זו לחבורה זו מצטרפין לזימון אחד, אע"פ שאין מקצת אלו רואין את אלו, והוא שישמעו שתייהן כל דברי המברך בביאור.